

[Øtto Mørch.]

den opfattelse, som vel også deles af andre partier i tinget, at trafikken i vort samfund skal tjene dette samfund. Derfor må samfundet styre trafikudviklingen gennem sin planlægning. Vi finder i socialdemokratiet, at trafikplanlægning er en meget vigtig del af hele den overordnede fysiske og økonomiske planlægning, og derfor må trafikplanlægningen ske i nøje samspil med planlægningen af boliger, erhvervsliv og rekreative områder og med afgørende vægt lagt på moderne miljøpolitiske krav.

Vi ønsker som et af de vigtigste midler til at nå denne trafikmålsætning, at der sikres de nødvendige midler til forskning af transportøkonomi, trafikudvikling m. v. Derigennem sikrer vi nemlig også den størst mulige nyttevirkning af vore store transportinvesteringer, og herved skaber vi også grundlaget for den samfundsmæssigt rigtige fordeling mellem den kollektive og den individuelle trafik. Det har vel ikke mindst betydning i en tid, hvor ressourceproblemer og vækstproblemer må og skal indgå i vore politiske vurderinger.

Vi anbefaler lovforslaget til vedtagelse, og vi finder ikke udvalgsbehandling fornøden i denne sag.

Ivar Hansen (V):

Jeg havde ikke som den forrige ordfører, hr. Otto Mørch, mulighed for at være med på det tidspunkt i 1967, da man nedsatte trafikkommissionen, men jeg nærer ingen tvivl om, at man på det tidspunkt fandt nedsættelsen af kommissionen særdeles velbegrundet.

Vi er enige i, at en del af de opgaver, kommissionen skulle løse, nu er løst, og vi er også enige i, at andre opgaver nu bedst løses på anden måde.

Lovforslaget er jo fremsat af tidligere trafikminister Damsgaard, og vi kan fra venstres side ifølge sagens natur tilslutte os forslaget. Jeg skal ikke uddybe det nærmere, men henvise til de begrundelser, som fremgår af bemærkningerne til lovforslaget. Det er begrundelser, som vi fuldt ud kan tilslutte os, og vi ser derfor frem til en hurtig behandling af lovforslaget.

Hölge (FP):

Også i fremskridtspartiet er vi enige med

ministeren for offentlige arbejder i, at trafikkommissionen er lidet egnet til at løse landets trafikale problemer i dag, og da folketingets udvalg om offentlige arbejder må foremodes at være alt rigeligt, vil vi derfor stemme for lovforslaget, som vi gerne ser gå videre til anden behandling uden udvalgsbehandling.

Bilgrav-Nielsen (RV):

I og for sig kunne dette lovforslag godt give anledning til en mere principiel debat om trafikplanlægning, men det er ikke hensigten, og derfor skal jeg afstå fra at begynde på noget sådant. Men jeg synes, det er nødvendigt at sige, at denne kommission var der behov for, og den målsætning, der var lagt for kommissionen, er der stadig behov for. Det helt centrale her — det skal siges lige ud — er, at ingen af de skiftende — og vi kan sige hastigt skiftende — ministre til dato har villet bruge denne trafikkommission. Det er beskæmmende, fordi vi har nogle trafikproblemer her i landet, som er store, og som aldeles ikke er koordineret.

Vi møder af og til i folketingets finansudvalg ansøgninger fra skiftende ministre om forhøjelse af taksterne, f. eks. i DSB og på forskellige færgeoverfarter, med forskellige procenter forskellige steder. Der kommer en lille diskussion om det. Hver gang siger man, at man ønsker fra trafikministeren en redegørelse for, hvilken trafikpolitik der skal føres, om det er rimeligt at undlade at forhøje billetpriserne på den københavnske nærtrafik så meget, så det kan hvile i sig selv, om det er rimeligt, selv om der er et stort overskud på Storebæltsoverfarten, at forhøje dér også, samtidig med at man forhøjer de andre steder, men vi får aldrig noget svar. Vi ender altid i den situation, at vi nu må vedtage det, fordi tiden går.

Jeg tror, vi bliver nødt til i udvalget at spørge os selv: hvis vi nedlægger denne kommission — jeg kan godt se, at den ikke har kunnet arbejde — hvad gør vi så i stedet for? Når man henviser til, at kommissionen har løst sin opgave, er det ikke rigtigt. Kommissionen har måske ikke været i stand til, fordi midlerne til arbejdet ikke har været stillet til rådighed for den, at løse den opgave, den blev nedsat til at løse. Men jeg mener altså, at det er politiske årsager, der er grunden til det, og jeg mener, at vi sim-